

quippe sine ut pote accipitur sequente relativo. Quintilianus, Nec ignoro igitur quos transeo, nec utique damno, ut qui dixerim esse in omnibus utilitatis aliquid. interdum similitudinis est. Plautus, Ut mbrices flumens oculi. Est etiam quando significat secundum quod. Quintilianus, At uero orator, ut est semper ad dicendum paratus. Cicero, Qui sermo. quae praecipit. quanta notitia antiquitatis. scientia iuris. augurum. multa etiam ut in homine romano litera. id est secundum quod est semper ad dicendum paratus, et secundum id, quod solent scire Romani. Item pro utinam elegantissime accipitur. Terentius, Ut te dii, deaeque omnes perdant. Et pro quamuis, ut hoc loco. Et apud Plautum, ut istuc periculum ingens sit, me tamen non terrefact, hoc est quamuis sit ingens periculum, quod nemo antea non tuit. ab ut deducatur uti, et sicut sicut. uelut uelut, de quibus supra diximus. Et utinam quod optanti aduerbium est, diciturque etiam O utinam, et utique, quod significat prorsus omnino, et prout pro sicut, et utique pro quomodo unquam, et ut pote, quod significat quandoquidem, et ut puta quemadmodum. ONVS. Pondus. a quo sit onero, quod est pondus impono. transferturque etiam ad animum, ut onerat me caris. onerat lacrymas, hoc est implet. premittit. hinc oneratum, et onustum pro pleno frequentissime accipitur. Et onuste aduerbium plene onerosus quoque frequenter inuenitur, quod est plus, quam oneratus. Et onerariae nauis dicte, quae onere tarda sunt, et ex onero uerbum, quod est alleuo, onus detraho. a quo exonerator. exoneratrix. Et exoneratio. ISTE. Taurus Caesaris. ALTIUS. Sublimius. Altus aliquando ab alio deducitur, quod est nosterio. Varro, Altus alieno sumptu. Plyn. Onullo lacte altus, hoc est nosterius. Aliquando ab ala, quasi alatus, et si significat proprie sublimem. aerum. hinc proceras arbores altus dicimus, et altus pyramides. alta aedificia. altos montes. ponitur tamen frequenter pro profundo, quae admodum est contrario profundum pro sublimi ponitur. hinc altum aliquando pro caelo, pro mari usurpamus. Virgilius, Haec ait, et matris genitum demisit ab alto. Idem, Multum ille et terris iactatus, et alto, in superum. altum etiam uocamus profundioris maris partem, et a terris remotiorem. Sallustius. Et piscatoria scapha in altum nauigat. per metaphoram quoque altum aliquando pro excelso, ac glorioso accipimus. Virgilius, Te sine nil altum mens inchoat. Et pro ueteri, atque antiquo. Idem. Altius omne expediam prima repetem ab origine factum. Et pro presso. occulto. obsuro. Idem. Quid me alta silentia cogis rumpere? Idem. Sin altior istis sub pedibus uentura ulla latet. ab hoc fit alte aduerbium, quod modo excelsi, modo profunde significat. a quo altius, et altissime, sicut ab altus altior, et altissimus. Item. Altitudo, quod modo sublimitatem, modo profunditatem significat. Et altare, quod antiqui dijs superis in aedificijs a terra exaltatis sacrificia faciebant, sicut dijs terrestribus in terra, dijs infernalibus in fossa terra, quamuis sine, qui altaria potius appellata uolunt, ab eo, quod igne adolentur, uel quod in ipsis oleat, hoc est excretae ignis. Unde exoleti appellati sunt, qui oleandi, hoc est cretae modum excreuerunt. Plautus, Reliqui domi exoletam uirginem. cum uero id nomen substantiuum est, si significat scortum masculum iam adultum. et Altellus Romulus dictus, quia si in terra altus a lupa, siue quod telis aleretur, siue quod rebus gestis excelsus, ac gloriosus esset, seu quod a Tatio Sabinorum rege in colloquium postulatus alternis uocibus audierit, ac locutus fuerit. Nam sicut a Macro Marcellus, a Vastro Vafellus, ita ab alterno Altellus secundum aliquorum opinionem deducitur, et Altanus uentus, quod in alto flat. Et alto uerbum, quod non est in usu, sed eius compositum ex alto, quod est

extollo. a quo exaltatio, et altifonus, quod ex alto sonet, et altitonans, quod e caelo tonet. et altiuolans, quod in altum uolet.

DE ELEPHANTO CAESAREM ADORANTE EPIGRAMMA. XVII.

QUOD PIVS, ET SUPPLEX. Rursus blanditur Domitiano, quod ab Elephanto adorari uisus sit, tribuens hoc diuinitati principis. Ordo est. quod hic elephas, qui modo erat tam metuendus Tauro, nunc pius, et supplex adoret te d' Caesar, faciat hoc non iussus, et nullo magistro docente, sed quia deum te esse intelligit. ELEPHAS. Elephatus, siue elephas (utroque enim modo dicitur) maximum terre strium animalium est, proximique sensibus humanis obediens in magistros, officiorum memoria. adorat regem, genua submittit, coronas porrigit, et quod in homine quoque rarum est, probitatem praese ferre uidetur, prudentiam. aequitatem. religionem. solis quoque, et lunae uenerationem, siquidem in mauritaniae saltibus ad quendam amnem, cui nomen est Anulo, nitescente luna noua elephantorum greges descendunt, ibique se purificantes soleniter aqua circansperguntur, atque ita salutato sidere in syluas reuertuntur. Romae iuncti primum ad curium suere Pompeij magni a phryco triumpho. Nam prius liber pater eos subuigata India iunxerat. Germanici Caesaris gladiatorio munere quosdam inconditos motus adere nisi sunt saltantium modo. Vulgare in ipsis fiat arma in altum iacere, gladiatorios congressus exercere, per sineres incescere, plenisque hominum triclunij ita libratis uelut stugis per lectos ire, nequis potentium attingeretur. tradunt etiam non ignobiles auctores quaedam ex ipsis ductus graecarum literarum didicisse, et eius linguae uerbis ita solitum perscribere. αὐτός ἐγὼ τὰς ἱερὰς ἀσπίδας τε καὶ ἀνδύνας. id est ipse ego, haec scripsi, et spolia celticae diuini. praedam in se expeti sciunt solos dentes, quae aliqui cornua appellarunt. quae obrem electos aliquo casu terra de fodiunt. hoc solum ebur est, in caetero corpore uilitas ossa. quanquam ossa quoque aliquando in lammas dentium penuria seauerunt arcuuenti a uenantibus primos dentes constituant, quibus sunt minimi. postquam fessi sunt, in pactos arbori frangunt, hac praeda se redimentes, quemadmodum facere de testiculis Castorem tradunt, adeo quibusdam animalibus exploratum est, quare ab hominibus petantur. tradunt praeterea elephantos homine obuios in solitudine. et simpliciter oberrante, elementem, placidumque demonstrare uiam, uestigio uero hominis priusquam in ipso homine animaduerso insidiarum metu contremiscere. olfacere. subsistere. circumspectare. irasci, nec calcare, sed erutum proximo tradere. illi sequenti pari modo usque ad extremum, tunc agnem circumagi, et directam acie reuerti. gregatim semper incedunt, ducit agnem, qui senior est, cogit aetate proximus. flumina transiri minimos praemittunt, ne maiorum pondere atterente alueum altitudo gurgitis augetur. imponitur eis nomina, easque intelligunt. Cato unum, qui in punice acie fortissime fuerat praeliatus, suorum tradidit uocatum altero dente mutilato. Antiochus duos habuit in bellis usibus celebres, Aiacem, et Patroclum. Cumque aliquando uadum fluminis ex periret, renuit Aiax transire, qui semper dux agminis fuerat. Tum pronuntiarum iussit Antiochus eius fore principatum, qui prior transisset. Transiit itaque Patroclus donatus ob id faleris argenteis, quibus id animal maxime gaudet, et reliquo omni primatu. Aiax mortem ignominiae praeferebat in media uitam finiuit. Mirus nanque in ipsis pudor est, uictique uictorum uocem fugunt. Pudore nunquam, nisi in abdito co-

De supplexe elephante.
Quod pius et supplex, elephas te Caesar adorat,
Hic modo, qui tauro tam metuendus erat.
Non facit hoc iussus, nullusq; docente magistro
Crede mihi ferre et ille tuum, numerus.

10
20
30
40
50
60

gentes à tota controversia uelint. Modo significat id, quod animus sentit, hoc est credulitatem. Vnde ex animi nostri sententia loqui, uel euenire aliquid dicimus. Modo capitur pro eo, quod uerba significant. Idem, tam obscure loquimur, ut nulla ex uerbis eius sententia colligi possit. Nonnunquam etiam sententias uocamus lumina ipsa orationis, præsertim quæ in elusis sunt breuiter collecta. Et à græcis *νομοι* uocantur, ut quomq; ab eo nomine deducto, quod similes sint consilij, atque decretis, & hæc interdum ad rem tantum referuntur. Ut nihil est tam populare, quam bonitas. Interdum ad personam. Ut qui uult omnia scire, necesse habet multa cognoscere. Aliquando non sunt simplices, sed rationem quoq; subiectam habent, ut in omni certamine, qui opulentior est etiam si accipit iniuriam, tamen quia plus potest, facere uideatur. Quandoq; duplices sunt. Ut obsequium amicos, ueritas odium parit. Plerumq; fit ex diuersis. Ut mors misera non est, adiuu ad mortem est miser. item tam deest auaro, quod habet, quam quod non habet. Nonnunquam per interrogationem fiunt. Ut usque adeo ne mori miserum est? Hinc orationem, quæ huiusmodi lumina crebra habeat, sententiosam dicimus. Sensus quoque licet, proprie corporis sint, ut supra diximus, tamen consuetudo iam tenuit, ut mente concepta. Sensus uocauerunt, quæ à ueteribus *Sensa* dicebantur. Cicero. Quod exprimere dicendo *sensa* possumus. Plinius, Nihil enim tam ridiculum, quam uerborum sonitus inanis sine sensu, ac scientia. A sensu fit sensibile, tam quod sentit, quam quod sentitur. A quo sensibilitas. & sensificum, quod sensus causam præstat. Macrobius, spiramentum sensificum ad sua quæq; loca naturali lege ducentes. Et sensibile pro sensibile. & sentina pars nauis inferior, quæ eius factor sentitur. A qua sentinor, & sentinum, de quibus superius diximus. & sentis spina, quod à tangentibus quam primum sentitur. A quo senticosum spinosum dicimus. Interdumq; pro aspero ponitur. Lucilius, Quam sentiosa uerba peritorquet turba. Et sensim aduerbium, paulatim, quasi cum meditatione, & sensu. Quinque sensus corpori ita uocati sunt, quia per eos tanquam per quasdam fenestras animus sentit. Huius enim sedes, & habitatio in cerebro est. De uentris autem cerebri, quas uentriculos cerebri antiqui uocauerunt, septem paria neruorum, quas græci *ουλριας*, hoc est coniunctiones uocant, oriuntur, & spiramentum sensificum ad sua quæq; loca deducunt, ut sensum e uicinis, ac longepositis membris animalis hauriant. Primum par neruorum tallium oculis petit, & agnitionem specierum, ac colorum discernentem illis præstat, quæ referant. Secundum in aures se diffundit, unde oritur notitia sonorum. Tertium naribus inferunt ad odorem percipiendum. Quartum palatum tenet ad gustum, atque saporem. Quintum per totum corpus diffunditur, ut mollia, aspera, frigida, calida discernantur. Sextum, stomachum petit, ut quæ desunt appetat, & quæ sunt superflua respuat, seq; ipse moderetur. Septimum par neruorum uitali medullæ sensum infundit, quæ id est in animali, quod in nauis atrina, & adeo cæteris usu, ac dignitate præstat, ut longum cerebrum à philosophis uocatur. Ex hac ergo, quasi ex cerebro diuersi nascuntur meatus, qui cordi, & icori, & pulmonis uires ministrant, neruis pedum, manuumq; uirtutem ingerunt, & ut successio procuretur, pudendis quoque, & uteris muliebribus opem subministrant. A sensu fit diminutuum sensiculus. Quintilianus, inde minuti corruptiq; sensiculi, & extra rem petiti. A sentio composita fiunt assentior, quod est consensum præsto. A quo fit assentor, hoc est adulator, & quasi omnibus consensum præsto, ut ille apud Terentium, At, aio, negat nego. Differuntq; hæc tria, assentor, adulator,

blandior, quod assentari proprie est uoce, uel laudando, uel a sentiendo capere. Adulari quoque modo uel uoce, uel gestu suuorem querere. Blandiri proprie tactu. Veruntamen ad alios quoque sensus transfertur, et nonnunquam ad animum. Quintilianus, Tu non cogitas, quem admodum suffensa manu sonantem blande cordinem flectas. blande inquit, hoc est suauiter idem. Blandiar iudices paulisper calamitatibus meis, & sic agrum tanquam inuenerim utrunque sanum. Confunduntur tamen hæc, & fere pro eodem plerumque ponuntur.

10 Ab adulator, adulator. & adulatrix. & adulatio deducuntur. A blandior, blandus. & blanditiæ. & blandiculus. & blandicellus diminutina. Vnde blandicella uerba apud Neuium, & alios legitur. & blande, & blandicula aduerbia. & compositum subblandior. Plautus, non matronarum, sed meretricum officium est uiris alienis sublandirier. & blandidicus, qui blande loquitur. Plautus, Nunc mihi blandidicus es, heri in tergo meo tres facie corios contriuisi bubulos. Blandusia fabiniensis a gri regio, in qua fuit ager Horatii poetæ. Ab assentior assensus. ab assentor, assentator. & assentatrix. & assentatio in genere blandientium adulatorum, atque assentatorum, Parasiti sunt, ita eum uocantur, qui ad uoluntatem eius, in cuius contubernio sunt loquuntur, & faciunt nihil repugnantes tibi, & uentris gratia, à quo nomen habent. Nam *παρὰ* apud græcos ad significat *οτιος* abusus *οτιος* *σαγνα*. A parasitus fit diminutuum Parasitaster, quod non significat paruum parasitum, sed parasitorum imitorem. in aster enim desinentia nomina non diminutua sunt, sed imitationem quandam significant eius, à quo descendunt, ut superius diximus. *παρὰ* etiam græci præposito pro apud absq; penes. dis. re. præ. Ab tam in appositione, quam in compositione accipitur. Hinc parabola similitudo. Paradigma exemplum, quod tribus modis fieri solet. A pari. Virgilius, Ac ueluti magno in populo, cum sæpe cohorta est seditio. A maiori ad minus. idem. Qualiter expressum uentris per nubila fulmen. A minore ad maius. idem. Si potuit manens accersere coniugis Orpheus Threicia fretus cithara. Paragege deductio, ut cum dicimus dicitur pro dicit, Lucrarier pro lucrari. Paranympheus, auspex, de quo diximus. Paragraphe præscriptio. Parathesis appositio. Paralysis dissolutio, & langor neruorum. A quo, qui eum morbum patitur, paraliticus. Parallelus, quasi altermus, à quo lineæ æque distantes parallelas uocamus. ideoq; segmenta mundi, quæ nos circulos dicimus, græci parallelos nominant. Paradiastole dilatatio. Est enim figura, per quam rem aliquam per interpretationem dilatamus, ut cum astutum sapientem, prodigium liberalem uocamus. Paronomasia agnominatio, ut cum dicimus abire non obire te conuenit. Parascæue, apparatus. Parenthesis, interpositio. Paræmia prouerbum. Parapetasma uelum, de quo superius diximus. Parodos transiuis. Paroxysmus, stimulatio, conuulsio. *παροξυσει* enim incitare, urgere, stimulare est.

20 Paradromus, ambulatio, siue xystus, de quo superius diximus. Paraconium gladij genus ad conam acingis solutum. Martialis.

30 Militiæ decus hoc, gratiq; erat omen honoris.

Arma tribunitium cingere digna latus.

Parochus auspex, siue paranympheus, quod ante uehicula erat, quæ græce *ὀχνηματα* dicuntur. uehiculis enim sponsæ ducti ad uirum solebant. Parotis apostema, quod secundum aures oritur, quæ græce *ωτια* dicuntur. Parectatæ, qui de puertia ueniunt ad pubertatem. Lucili inde parectatæ chlamydes, ac barbula prima. Varro. Parectatæ ad sunt, mulierq; & Venus caput. Parasangæ apud Persas uiarum mensuræ